

האם מתגשם הסיטום?
וחמישים אוגדות
עיראקיות מנוסות
יאימו על ישראל?

יתכן שזהו רגע היסטורי: איראן מתקרבת לאפסית-כוחות, ומוכנה לשי-לום. מילחמת איראד-עיראק, אחת האכ-זריות בעידן המודרני, עברה כמה של-בים:

● **השלב הראשון** התחיל עם התקפת הפתע העיראקית. סדאם חו-סיין, השליט העיראקי הכליככול, סבר שיש לו הודמנות היסטוריות, מאחר שהצבא האיראני קרס בעיקבות המה-פכה האיסלאמית. כדי לכבוש בחזרה שטחים שעיראק נאלצה לוותר עליהם בימי השאה, פלש חוסיין לאיראן והשתלט על שטחים ניכרים.

● **בשלב השני** התאוששה א-יראן בצורה מפתיעה. הועם הלאומי התגבר על חילוקי-הדעות, הצבא התי-יצב לימין המישטר, הקצינים לחמו למען המולדת המותקפת. חיליה-האוויר האיראני, שטייסיו הוצאו בסיטונות להורג על-ידי האיתא-אללה (רוח אלה) חומייני, התאושש גם הוא והחזיר מילחמת שעה. מה שאמורה היתה להיות מילחמה קצרה וחוטכת הפכה מילחמת-השהת ארוכה, בדומה למילחמת-העולם הראשונה.

● **בשלב השלישי** דף-המיטק האיראני לתת את אותי-תיו. הצבאות המשוהבים של האית-אללה הרפו את העיראקים, פלשו לעיראק, איימו על בצרה, כבשו את הציהאי פאו. היה נדמה כי עיראק עומדת בכל רגע להתמוטט.

● **בשלב הרביעי** התאוששה עיראק. הלחם הלאומי שלה איחד את העם, אף שהוא שיעי ברובו. העיר בצרה לא נפלה. הקו העיראקי הארוך החזק מעמה. בהדרגה הצטייד הצבא העיר-ראקי בגשק חדש, שעבורו שילם בכדי-נסות מן הנפט שהצליח לייצא באמי-צעות קוו-צינורות יבשתיים. במילח-מתייהתשה הנוראה גבר בהדרגה הכוח העיראקי.

● **בשלב החמישי** עברו העיר-ראקים להתקפה נגדית, ותוך שימוש בגאזים רעילים גירשו את האיראנים מן האדמה העיראקית. תוך רדיפה אח-ריהם, נכנס הצבא העיראקי שוב לאיראן. תיקות האיראנים להכריע את עיראק הופרכה.

הצבא העיראקי התעצם, התקרב לכוח של 50 אוגדות, הצטייד במיטב הגשק, והוא עכשיו אחד הצבאות הגדולים והיעילים בעולם. **סכנה ממוזרח?** השבוע נראה כי איראן מוכנה, סוף-סוף, לסיום המיל-חמה. היא ויתרה על התנאי האחר שהי-

ציג חומייני במשך כל השנים: סילוקו של סדאם חוסיין. אם אכן תסתיים המילחמה בתיקו — שדינו בניצחון עיראקי — ייווצר מצב חדש במרחב. העולם הערבי ינשום לרווחה, וגאותו תתחזק. בעיני ישראלים רבים, והו סיט. 50 אוגדות עיראקיות למודות-מילחמה עלולות לפנות מערבה, להצטרף לכור-חות ערביים אחרים ולעלות על ישי-ראל.

נראה כי אין הרבה ממש בסיוט זה. עיראק עייפה אחרי מילחמה כה ארוכה, ובדוראי אינה נוטה כיום להרפתקות חדשות. במהלך המילחמה, כשהיתה זקוקה לעזרת מדינות כמו מצרים ויר-דן, מיתנה מאוד את יחסה לסיכסוך הישראלי-הערבי.

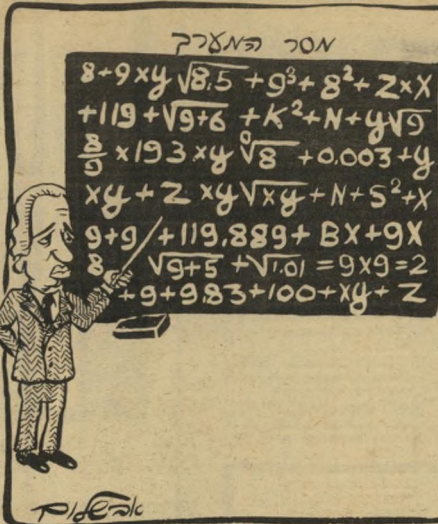
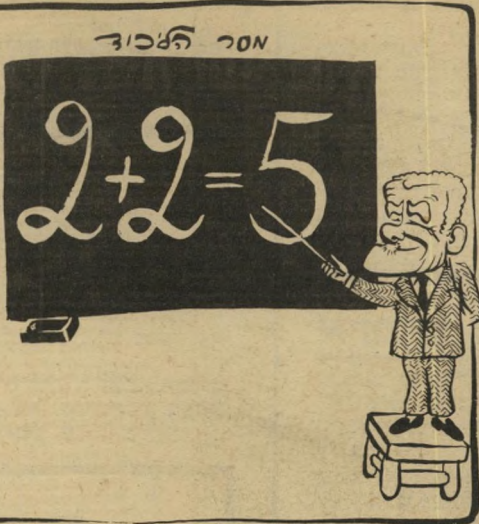
אך גם כך נוצר מאזן-כוחות אסתי-ראטי חדש במרחב, שאי-אפשר יהיה להתעלם ממנו. בכל מילחמה עתידית בין ישראל ושכנותיה יהיו התנאים קשים הרבה יותר מבחינת ישראל. גם קודם לכן היו סיבות טובות להי-גיע במהרה לשלום ישראלי-ערבי. סיי-בות אלה התחזקו עתה פי כמה.

ההתקוממות

יום אחד

פעם כל ידעה היתה
מוזעזעת. כיום זוהי
כרוניקה יומית
שיגרתית.

אדם יכול להתרגל לכל דבר. האדם הישראלי על אחת כמה וכמה. כושרי-ההסתגלות וכושר-האיתור הישראלי ליים כבר הפכו לסימני-היכר לאומיים. בכל זאת נראה כי ההסתגלות הישי-ראלית למצב ההתקוממות בשטחים הכבושים מתקרבת לקהות-חושים. רכי-רים, שהיו פעם גורמים לזעזוע לאומי, זוכים עתה בקושי בכמה מילים בתח-ית העמוד בעיתון.

ביום הרביעי שעבר, היום ה-219 של האינתיפאדה, בגליון אחר של עיתון (הארץ, 13 ביוני), הופיעו ידיעות הב-אות:

● חיילים של יחידת-מילואים בר-צועת-עזה נהגו להכות ערבים ולשבור את ידיהם, ולאחר מכן לזרוק אותם על שיחי-צבר. קצין אחד הלך אחריהם ושיחרר אותם מן הקוצים.

● יחידה מסוימת קיבלה ידיעה כי ארבעה רעוליי-פנים מתנכלים לציווד בתחנת-דלק. הם הגיעו למקום, לא מצ-או את הארבעה. תפסו ארבעה אחרים, היכו אותם בכל חלקי גופם, הביאו אותם לבניין המימשל הצבאי, השליכו אותם על הריצפה. חייל אחר הרך על ידיהם של הפצועים המוטלים על הא-רץ.

● בבית-המישט המוחזי בירוש-לים, בעיר המיוחדת, ניסתה מישפחה ערבית לשחרר בכוח עציר בן 25 שהוא-שם כהשתתפות בהפגנה (התפרצות). אחד מבני-המישפחה הצליח להתזו בפני שוטר גאו מדמיץ שהיה בירי-השוטר. ארבעה ערבים נעצרו.

● כמה ערבים נפצעו ממכות, מגאו-מדמיץ ומכדורי-גומי בעת פיזור הפג-נה כשכסם. הפגנות אחרות פוזרו בכוח בטוליכרם ובקלקיליה, ברמאללה וב-אליבירה.

● בבית-צחור הוטל עוצר כדי לאפשר לחוליות-גנבייה מוזיינות לג-בות מיסים בכוח. התושבים החזירו בהמוניהם את תעודת-הזהות שלהם למימשל. אנשים שנחשדו כחברי "הוור-עדה העממית" במקום נעצרו.

● נמשך העוצר הלילי בקלקיליה, והעוצר המלא במחנה-הפליטים אעירה ליד בית-לחם וגלילון ליד רמאללה.

● ברצועת-עזה נמשך מיבצע המוני של טירטור התושבים על-ידי "החלפת תעודת-הזהות". כלומר: החרבת התי-עודות, שכלעיהן, אין ערבי יכול גם לחצות את ההרוב כלי סכנה, כדי להכי-ריח מאות אלפים לעמוד במשך ימים שלמים בתורים שונים, עד להשגת תעודת החדשה.

● ח"כ דרי צוקר פנה לשר-הביטחון בבקשה לקבלת מידע על שישה עצי-רים ערביים שנעלמו, ואיש לא ידע הי-כן הם. (לאחר מכן אותרו המישה מהם במחנות-מעצר שונים).

● הפגנה של נשים ישראליות טעי-נה על יחס כלתי-אנושי לאסירות ה"ביטחוניות" הערביות בכלא נוור-חירצה.

● באותו גליון של העיתון דווח כי לדיריבי הנשיא רונלד רגן, יש לממש את הזכויות הפוליטיות הלגיטימיות של הפלסטינים. זהו נוסח חדש. בעבר דיברו האמריקאים רק על "הזכויות הלגיטימיות של הפלסטינים", כנוסח הסכם קמפ-דייוויד.

● ואילו שימיעון פרס אמר כי הוא מציע להעביר את רצועת-עזה המפור-זות למינהל של המלך חוסיין. הוא גם נאות לקבוע כי "אין להתעלם מן הב-עייה הפלסטינית". לא היה ברור מה הקשר בין שתי הקביעות.

מיכלאות

הניצחון של של"

בכנסת הבאה יהיו
לפחות פי שניים יותר
אנשי של"י מאשר
כשזו התייצבה בעצמה
לבחירות.

רשימת של"י קמה ב-1977, ערב הבחירות של המהפך. היא זכתה בשני מקומות בכנסת התשיעית.

בבחירות הבאות, ב-1981, נכשלה

* לובה אליאב ומאיר פעיל, שהתחלפו באורי אבנרי, סעדיה מרציאנו וווליד צאדק.

הרשימה ולא עברה את אחוז-החסימה. בראש הרשימה עמד רן כהן. בעיקבות הכישלון, התפרקה התנועה. בכנסת הבאה יהיו לפחות ארבעה, ואולי חמישה, אנשים שהופיעו ב-1977 ברשימת-של"י:

● **אריה (לובה)** אליאב, שעמד בראש הרשימה ב-1977, יופיע במקום בולט ברשימת המערך.

● **יאיר צבן** יופיע בראש רשימת מפ"ם.

● **רן כהן** יופיע במקום השלישי ברשימת ר"ץ. במקום השישי ברשימה — שיהיה אורי ריאלי — יופיע נגיב אבירקיה, גם הוא איש של"י, מנאמני של רן כהן.

● במקום השני ברשימה המתקרמת לשלום יופיע, כנראה, שוב **מתי סלר**. נראה כי קרה לשל"י מה שקרה לרפ"י: אחרי התפרקות הרשימה, היא זוכה בהישגים גדולים יותר מאשר בשעה שהתייצבה בבחירות כגוף עצמאי.

התנצלות לפני הרב גורן

לפני ארבע שנים פירסמנו כת-בה שכותרתה היתה "גורן והטרור ריסטים". אמרנו שם כי אנשי המחד-תרת היהודית, שזומעו לפוצץ את מיסגד אליאקצה שעל הריחבית, נעזרו ברב דודו ומפורסם. מכתבה זו השתמע כאילו הרב גורן הוא הרב שהזכיר את אנשי-המחתרת ועזר להם.

הרב גורן הגיש תביעה מישפ-טית נגד העולם הזה ונגד עורכו, אורי אבנרי. תביעה זו המתנה לתורה כארבע שנים, ומשהגיעה לדיון ראשוני בבית-המישט הס-כימו העולם הזה ואורי אבנרי ל-התנצל לפני הרב גורן ולפרסם את ההתנצלות בצורה נאותה בגליון העולם הזה.

אנו מתנצלים לפני הרב שלמה גורן על האמור בכתבה והמישתמע ממנה, שלא היה להם יסוד והצדקה. אנו מצטערים אם נגרמה לרב גורן אי-נעימות בשל הכתבה. לא היתה כל הצדקה לקשור את שמו של הרב גורן בקשר כלשהו למחתרת היהודית, שביקשה לפגוע בקודשי האיסלאם שבהריחבית, ודאי שלא התכוונו אפילו לרמז כאילו הרב גורן מסכים למעשים שאנשי-המחד-תרת ביקשו לעשות או תומך בהם. הנתבעים, כאות של רצון טוב מצידם, ובהמלצת בית-המישט, ישלמו לדיון של עורך-הדיון פריי-בס, באיכות התובע, כסוכי-סכף. ל-דעת העולם הזה, מן הראוי שסכום זה ייתרם בחלקו למוסדות צדקה או חינוך, אולם סוכם כי עורך-הדיון פרייבס יהיה ראשי לתרום את הכ-סום הנ"ל או חלקו למוסד צדקה או חינוך או למסור את הסכום לרב גורן, והכל לפי שיקול-דעתו הבי-עדי של עורך-הדיון פרייבס.

